

Pire ve Diken

PIETER KOOLWIJK

1974'te doğdu. Hikâyeleri aracılığıyla okurlarının hayalgücünü harekete geçirerek, onlara tuhaf karakterler, komik durumlar ve beklenmedik olanaklarla dolu bir dünya sunmak istiyor. Hikâyeleri çeşitli dergilerde yayımlandı. *Pire ve Diken* yazarın ilk romanıdır.

LINDE FAAS

1985 doğumlu. Breda'daki Güzel Sanatlar Akademisi'nden onur derecesiyle mezun oldu. Animatör, illüstratör ve sanatçı olarak çalışmaktadır.

UFUK GÜNGÖR

1981 yılında doğdu. İlköğrenimini Hollanda'da tamamladı. Boğaziçi Üniversitesi'nden mezun oldu. *Pire ve Diken* Hollandacadan çevirdiği ikinci kitaptır.

Pire ve Diken

© 2014, Büyüülü Fener Yayınları

Vlo en Stiekel

© 2011, Lemniscaat, Rotterdam, Hollanda

Metin © 2011, Pieter Koolwijk

Resimler © 2011, Linde Faas

Kitabın Türkçe yayın hakları Alfa Basım Yayım Dağıtım Ltd. Şti.'ne aittir. Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir elektronik veya mekanik araçla çoğaltılamaz. Eser sahiplerinin manevi ve mali hakları saklıdır.

Büyüülü Fener, Alfa Yayın Grubu'nun tescilli markasıdır.

Yayıncı ve Genel Yayın Yönetmeni M. Faruk Bayrak

Genel Müdür Vedat Bayrak

Yayın Yönetmeni Zarife Biliz

Hollandacadan Çeviren Ufuk Güngör

Grafik Kâmuran Ok

ISBN 978-975-252-132-2

1. Basım: Nisan 2015

Nederlands
letterenfonds
dutch foundation
for literature

Bu kitabın çevirisine katkılarından dolayı
Hollanda Edebiyat Fonu'na teşekkür ederiz.

Baskı ve Cilt

Melisa Matbaacılık

Çiftelavuzlar Yolu, Acar Sanayi Sitesi, No: 8, Bayrampaşa-İstanbul

Tel: (212) 674 97 23 Faks: (212) 674 97 29

Sertifika No: 12088

Genel Dağıtım

Alfa Basım Yayım Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.

Alemдар Mahallesi, Ticarethane Sokak No: 15 Fatih 34110 İstanbul

Tel: (212) 511 53 03 Faks: (212) 519 33 00

www.alfakitap.com - info@alfakitap.com

Sertifika No: 10905

Pieter Koolwijk

Pire ve Diken

Resimleyen
Linde Faas

Çeviren
Ufuk Güngör

*Nora May'e,
annesinden de...*

tamadres.com

Pireler beni kaşındırır

Piero kaldırımında koşuyordu. Yolunu uzatmıştı ve okula geç kalmak üzereydi. Telaşla arkasına baktı, köşeyi döndü ve hızla ara sokağa saptı.

Sokaktaki karaltıyı fark ettiğinde çok geçti. Duramayıp hızla birine çaptı. Bir an gözleri karardı ve yer ayaklarının altından kayar gibi oldu. Arkaya doğru sendeledi, dengesini kaybedip düştü.

“Bak hele kim var burada,” dedi Arjan yüzünde sahte bir sırıtmayla yanındaki iki oğlana. “Bizim için mi yolunu uzattın? Ben de seni arıyordum zaten.” Tehditkâr bir şekilde yumruğunu eline vurdu.

Piero düştüğü yerde geriye doğru sürünerek duvara tutundu, bacakları titreyerek doğruldu.

“Dilini mi yuttun Pire?” dedi Arjan.

Erik, Arjan’ın arkasında duran sıssık oğlan, “Pireler konuşamaz,” dedi ve sonra sıçana benzeyen yüzünü çevirip küçük boncuk gözleriyle Dennis’e, üçüncü oğlana baktı. Üçüncü oğlanın gülmekten koca göbeği sarsılıyordu.

“Pireler beni kaşındırır,” dedi Arjan. Parmaklarının eklem yerlerini ovuşturdu. “Yumruklarım kaşınmıyor.”

Arjan ona doğru hamle ettiği anda Piero arkasını dönüp hızla koşmaya başladı. Oğlanların yuhalamaları peşinde olduklarını gösteriyordu. Piero koşabildiği kadar hızla köşeyi döndü, alçak bahçe çitinin üzerinden atlayıp bir evin bahçesine daldı. Orada

saklandı. Okula geç kalacaktı ama umurunda değildi. Arjan'ın eline düşmektense her şeye razıydı. Gene boynundan zincirle bir sokak lambasına bağlanmak istemiyordu.

Uzaktan okulun zilini duydu. Piero oğlanların bağırıklarını işitti, sonra ortalık sessizliğe gömüldü. Yüze kadar saydı, bahçe çitinin üzerinden atlayıp okula doğru koşmaya başladı.

Suluk soluğa sınıfın kapısını çaldı. Jutter öğretmen yüksek sesle “Girin,” dedi. Piero kapıyı aralayıp temkinle içeri baktı.

Öğretmen kafasını arkaya yasladı. Yuvarlak gözlüklerinin arkasından bakışlarını Piero'ya dikmişti. Gözlük fazla büyüktü ve her zaman burnunun ucunda dururdu. “Merhaba Piero. İçeri gir.”

Piero içeri girip kapıyı kapattı, orada öylece ayakta dikildi. Arjan'ın arka sırada oturduğunu görebiliyordu. Arjan geçen sene altıncı sınıfta kalmış, bu yıl Pieroların sınıfına gelmişti.

“Yine geç kaldın Piero. Neden?” Öğretmen parmaklarını uzun saç örgüsünün arasından geçirdi.

Piero, Arjan'a tekrar ürkek bir bakış attı. Oğlan ona dik dik bakıp başını iki yana salladı.

“Uyuyakaldım.”

“Uyuya mı kaldın?” Öğretmen kaşlarını çattı.
“Son zamanlarda bu çok sık olmaya başladı. Böyle giderse annenle görüşmem gerekecek.”

Piero başıyla onayladı.

“Yerine geçebilirsin,” dedi Jutter öğretmen.

Piero ön sıradaki yerine oturdu. Çok ufak tefek olduğu için öğretmen onu en öne oturtmuştu. Onun için hava hoştu. Yanında kimse oturmuyordu ve Arjan’la arkadaşlarından olabildiğince uzaktaydı.

“Nerede kalmıştık?” dedi Jutter öğretmen yüksek sesle.

Elise hemen, “Yeni sınıf arkadaşımız!” diye bağırdı.

“Doğru ya,” diye cevap verdi öğretmen dalgınlıkla. “Teşekkür ederim Elise. Herkes yerinde sakince otursun, ben gidip onu getireyim.”

Kapı kapanır kapanmaz Piero’nun kıvrıkcık saçlarının yanından, buruşturulup top yapılmış bir kâğıt parçası uçtu. Sonra bir tane de başının arkasından sekerek yere düştü.

“Yaptığını gördüm ve öğretmene söyleyeceğim,” diye bağırdı Elise.

“Sizin de pirelerle başınız belada mı?” diye bağırdı Erik. En arka sırada, Arjan’ın yanında oturuyordu.

Piero dönüp arkasına bakınca neredeyse bütün çocukların kaşındığını gördü. Yüzüne ateş bastığını hissetti, çabucak önüne döndü.

“Bak, şimdi kırmızı bir pire oldu!” diye bağırdı Arjan.

Bütün sınıf kahkahaya boğuldu.

Kapı açılınca herkes sesini kesti. Jutter öğretmen sınıfa girdi. Sertçe etrafa baktı, sonra arkasındaki kişiye içeri girmesini işaret etti.

Piero kapı aralığında duran kıza şaşkınlıkla baktı. Böyle birini daha önce hiç görmemişti.

tamadres.com

Benim adım Diken...

Piero kısaydı ama yeni gelen kız daha da kısaydı. Üç yaşındaki bir çocuk boyundaydı. Piero yine de yaşının büyük olduğundan emindi. Küçük çocukların kolları ve bacakları daha kısa ve karınları şişkin olur. Bu kızın öyle değildi. Sınıftaki diğer kızların tıpatıp aynısıydı, sadece daha ufaktı.

Yeni kızın hayret verici tek özelliği bu değildi. Kırmızı saçları da sanki parmaklarını prize sokup çıkarmış gibi dimdik duruyordu. Parlak yeşil bir yelek, turuncu bir etek ve altına yeşil bir tayt giymişti. Ayaklarında eteğiyle aynı renkte lastik çizme-ler vardı. Renkler insanın gözünü alıyordu. Piero neden böyle tuhaf giysiler giydiğini anlamamıştı. Boyunun kısalığı dalga geçilmesi için yeterli sebepti zaten, bunu kendinden biliyordu. Böyle giyinerek eziyet edilmeye resmen davetiye çıkarıyor, diye düşündü.

Kız çilli yüzüne yayılan bir gülümsemeyle sınıfa göz gezdirdi. Gözleri parlıyordu.

Diken

Belli ki meraklı bakışlar ve şaşkınlıktan açılan ağızlar umurunda değildi. Çektiği ilgi sanki hoşuna gidiyordu.

“Bu Pien,” diye tanıştırdı onu Jutter öğretmen.

Kız başını kaldırıp öğretmene baktı ve “Ama herkes bana Diken der,” dedi.